

วันสมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล อัครสาวก

(วันอาทิตย์ที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2018)

พี่น้องที่รัก วันนี้เราทำการสมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล อัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่และผู้นำพระศาสนจักรสมัยเริ่มแรก ท่านทั้งสองเป็นมรณสักขีที่กรุงโรมราวปี ค.ศ. 64 นั่นคือ ประมาณ 30 กว่าปีหลังจากการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้า นักบุญเปโตรถูกตรึงบนไม้กางเขนโดยเอาศีรษะลงที่ลานด้านซ้ายของมหาวิหารนักบุญเปโตรในปัจจุบัน ส่วนนักบุญเปาโลถูกตัดศีรษะตรงสถานที่ปัจจุบันนี้เรียกว่า “**เตร ฟอนตานา**” ซึ่งแปลว่าน้ำพุสามแห่ง มีเรื่องเล่าว่าตอนที่นักบุญเปาโลถูกประหารชีวิตนั้นศีรษะของท่านตกลงบนพื้นและกระเด็นไปสามจุด แต่ละจุดกลายเป็นน้ำพุพวยพุ่งขึ้นมา นักบุญเปโตรถูกฝังไว้บนเนินเขาวาติกันซึ่งเป็นที่ตั้งมหาวิหารนักบุญเปโตร ส่วนนักบุญเปาโลถูกฝังไว้ตรงที่ตั้งมหาวิหารนักบุญเปาโลนอกกำแพง เราสามารถไปเยี่ยมหลุมฝังศพของอัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสองซึ่งอยู่ใต้มหาวิหารทั้งสองแห่งดังกล่าวที่กรุงโรม

นักบุญทั้งสองมีบทบาทสำคัญมากในพระศาสนจักรด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน นักบุญเปโตรมีความสำคัญเพราะว่าท่านเป็นพระสันตะปาปาองค์แรกและเป็นผู้ที่คอยควบคุมดูแลให้พระศาสนจักรสมัยเริ่มแรกและกำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วเป็นหนึ่งเดียวกัน ในช่วงปีแรกๆ เป็นชาวยิวที่ยอมรับพระเยซูเจ้าเป็นพระผู้ไถ่ ดังนั้น พระศาสนจักรสมัยเริ่มแรกจึงเป็นพระศาสนจักรชาวยิวล้วนๆ แต่เมื่อกาลเวลาผ่านไปนักบุญเปาโลได้เริ่มเทศน์สอนแก่คนต่างชาติ อันที่จริง ในสายตาชาวยิวเราทุกคนเป็นคนต่างชาติด้วยกันทั้งนั้น การเทศน์สอนของท่านประสบผลสำเร็จและส่งผลให้คนต่างชาติกลับใจมาเป็นคริสตชน และสมาชิกของพระศาสนจักรจำนวนมากจนกระทั่งคริสตชนชาวยิวกลายเป็นชนกลุ่มน้อยไปในที่สุด กล่าวได้ว่าเป็นเพราะนักบุญเปาโลเราจึงเป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักรในปัจจุบันนี้ ถ้าเรามองดูรูปปั้นของนักบุญทั้งสอง เราจะพบว่านักบุญเปโตรถือกุญแจซึ่งเป็นสัญลักษณ์หมายถึงหน้าที่ของท่านในฐานะประมุขของพระศาสนจักร ส่วนนักบุญเปาโลถือดาบและพระคัมภีร์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์หมายถึงการเทศน์สอนและการแพร่ธรรมของท่าน

ในจดหมายถึงชาวโครินธ์ฉบับที่สองนักบุญเปาโลได้พูดถึงความยากลำบากที่ท่านได้ประสบในระหว่างการเดินทางไปเทศน์สอนหรือแพร่ธรรมของท่านไว้อย่างน่าสะเทือนใจว่า “**ข้าพเจ้าถูกชาวยิวลงแค้นห้าครั้ง ครั้งละสามสิบเก้าที ข้าพเจ้าถูกชาวโรมันเย็บหนีสวมครั้ง ถูกขวางด้วยหินหนั้งครั้ง เรืออัปปางสามครั้ง ลอยค่ออยู่กลางทะเลหนั้งคืนกับหนั้งวัน...ข้าพเจ้าต้องทำงานเหน็ดเหนื่อย ลำบากตรากตรำ อดนอนบ่อย ๆ ต้องหิวกระหาย ต้องอดอาหารหลายครั้ง ต้องทนหนาว ไม่มีเสื้อผ้าสวมใส่**” (2 คร 11:24-25,27) นักบุญเปาโลได้เดินทางจากเมืองอันติโอกในแคว้นซีเรียเพื่อไป

เทศน์สอนในดินแดนที่ปัจจุบันนี้เราเรียกว่าประเทศตุรกีถึงสามครั้ง ในการเดินทางครั้งที่สองและที่สาม ท่านได้เทศน์สอนตามเมืองต่าง ๆ ในประเทศกรีกด้วย แม้ว่าท่านไม่ได้เป็นหนึ่งในอัครสาวกสิบสองคนของพระเยซูเจ้า แต่เราเรียกท่านว่าเป็นอัครสาวกแห่งนานาชาติ

นักบุญทั้งสองมีบุคลิกลักษณะที่ค่อนข้างแตกต่างกันมากทีเดียว นักบุญเปโตรเป็นคนค่อนข้าง หุนหันพลันแล่น ท่านบอกกับพระเยซูเจ้าว่าท่านพร้อมที่จะตายกับพระองค์ ถ้าจำเป็น (เทียบ ยน 13:37) แต่คืนต่อมาท่านปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระองค์ (เทียบ ยน 18:16-18,25-27) ท่านยังเป็นผู้ที่ทูลคัดค้านการ ทำนายถึงพระทรมานของพระเยซูเจ้า จนเป็นเหตุให้พระองค์ตำหนิต่านว่า “เจ้าซาตาน ถอยไปข้าง หลัง เจ้าเป็นเครื่องกีดขวางเรา เจ้าไม่คิดอย่างพระเจ้า แต่คิดอย่างมนุษย์” (มธ 16:23) กระนั้นก็ตาม สิ่งที่ทำให้นักบุญเปโตรเป็นผู้เหมาะสมที่จะเป็นพระสันตะปาปาองค์แรกคือ ความรักที่ท่านมีต่อพระ เยซูเจ้าและพระศาสนจักรของพระองค์อย่างหมดหัวใจ ดังที่เราทราบ พระเยซูเจ้าทรงถามท่านว่ารัก พระองค์หรือไม่ถึงสามครั้ง พร้อมกับขอให้ท่านดูแลฝูงแกะของพระองค์ (เทียบ ยน 21:15-17)

นักบุญเปาโลเป็นคนที่มีความร้อนรนและกล้าหาญ เพราะความร้อนรนในศาสนา ท่านได้เบียดเบียน กลุ่มคริสตชนและมีส่วนรู้เห็นในการตายของนักบุญสเตเฟน มรณสักขีองค์แรกด้วย (เทียบ กจ 8:1) แต่ เมื่อท่านกลับใจแล้ว ท่านได้ใช้ความรู้และความสามารถของท่านในงานแพร่ธรรมด้วยใจร้อนรน เช่นเดียวกัน ท่านได้ตั้งพระศาสนจักรท้องถิ่นหลายแห่งและเขียนจดหมายหลายฉบับเพื่อให้ความรู้และ ตักเตือนกลุ่มคริสตชนเหล่านั้น หลังจากท่านกลับใจและรับศีลล้างบาปแล้ว ท่านได้ใช้เวลาช่วงหนึ่ง กลับไปยังเมืองทาร์ซัส บ้านเกิดของท่าน และใช้ชีวิตอยู่ที่นั่น 10 ปีก่อนที่จะเริ่มงานเทศน์สอนของท่าน เป็นช่วงเวลาแห่งการรำพึงไตร่ตรองถึงชีวิตที่ผ่านมาและท่านได้เรียนรู้ว่าพระเยซูเจ้าทรงสิ้นพระชนม์ และกลับคืนพระชนมชีพเพื่อมนุษย์ทุกคน รวมทั้งตัวท่านด้วย ทำไมพระเจ้าจึงเรียกนักบุญเปาโล? นักบุญเปาโลเป็นฟาริสีที่มีการศึกษาสูง และคนอย่างท่านเท่านั้นที่สามารถมองเห็นว่าสำหรับชาวยิวแล้ว ความเชื่อในพระเยซูเจ้าเรียกทรงสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าแบบใหม่อย่างสิ้นเชิง ยิ่งกว่านั้น ท่านเป็นบุคคล ที่กล้าหาญและเด็ดเดี่ยว ซึ่งเหมาะที่จะช่วยชาวยิวให้ยอมรับว่าพระเยซูเจ้าเป็นพระผู้ไถ่สำหรับมนุษย์ทุก คน และเพราะพระองค์จึงไม่มีความแตกต่างระหว่างชาวยิวและคนต่างชาติ

พี่น้องที่รัก เมื่อเรามองดูบุคลิกลักษณะของนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลแล้ว เราจะเห็นว่าพระเจ้าทรงเรียกพวกท่านเพื่อใช้บุคลิกลักษณะพิเศษเฉพาะของพวกท่านเผยแผ่และประกาศข่าวดี พระองค์ ทรงใช้ความรักที่หุนหันพลันแล่นของนักบุญเปโตรเพื่อให้ดูแลฝูงแกะของพระองค์และทรงใช้การเป็นผู้มี การศึกษาสูงและความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวของนักบุญเปาโลเพื่อทำให้คนต่างชาติกลับใจ สิ่งนี้เตือนใจเรา ว่าทั้งความรู้และความอ่อนแอของเราสามารถกลายเป็นเครื่องมือที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อช่วยเหลือคนอื่นได้ เช่นกัน ถ้าเรายอมร่วมมือกับพระองค์ เราไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์แบบเพื่อให้พระเจ้าทำงานผ่านทางตัว เรา พระองค์ทรงสามารถทำงานผ่านทางตัวได้ แม้ว่าเราเป็นคนอ่อนแอและมีความบกพร่อง เหมือนที่ พระองค์ทรงได้กระทำมาแล้วกับนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**